

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Кж-105/05
Бања Лука, 8.11..2005. године**

У ИМЕ НАРОДА!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Обрена Бужанина, Горане Микеш, Желимира Барића и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Љ.Т., због кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 135. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног тужиоца у Бањој Луци, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број К-62/01 од 21.3.2005. године, у сједници вијећа одржаној дана 8.11.2005. године, донио је

ПРЕСУДУ

Уважавањем жалбе Окружног тужиоца у Бањој Луци, преиначава се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број К-62/01 од 21.3.2005. године у одлуци о казни, тако што се оптужени Љ.Т., за кривично дјело тешка тјелесна повреда из члана 135. став 1. Кривичног законика РС, за које је оглашен кривим том пресудом, осуђује на казну затвора у трајању од осам мјесеци, у коју казну му се урачунава вријеме проведено у притвору почев од 7.11. до 22.12.2000. године.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-62/01 од 21.3.2005. године оглашен је кривим Љ.Т., због кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 135. став 1. Кривичног законика РС, и осуђен на казну затвора у трајању од пет мјесеци, у коју казну му је урачунато вријеме проведено у притвору почев од 7.11. до 22.12.2000. године. Од оптуженог је одузет војнички нож са металном навлаком као предмет употребљен за извршење кривичног дјела и обавезан је платити трошкове кривичног поступка у износу од 600,00 КМ. Оштећени је са имовинско-правним захтјевом упућен на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио Окружни тужилац у Бањој Луци, због погрешне примјене кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с приједлогом да се усвајањем жалбе, преиначи побијана пресуда, изрицањем санкције која је адекватна почињеном кривичном дјелу.

Одговор на жалбу није поднесен.

Републички тужилац је писмено предложио да се жалба Окружног тужиоца уважи и оптуженом, преиначењем пресуде изрекне казна затвора у дужем трајању.

Испитујући побијау пресуду у границама жалбених разлога и по службеној дужности у смислу одредбе члана 376. став 1. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Када жалба, уз интерпретирање одредби о прописаној казни затвора за наведено кривично дјело, затим одредби које прописују сврху кажњавања, правила о одмјеравању и ублажавању казне, тврди да није било мјеста ублажавању казне оптуженом испод посебног законског минимума прописане казне, а с обзиром на отежавајуће околности које прате начин извршења кривичног дјела, онда се на приговорима таквог карактера не може темељити тврдња о погрешној примјени Кривичног закона, као жалбеном основу садржаном у одредби члана 365. тачка 5. ЗКП-а. Ово из разлога што првостепени суд при одмјеравању казне није, ни према жалбеним разлозима, прекорачио овлашћење које по закону има, него се таквим приговором замјера да је казна неадекватно одмјерена у оквиру граница које су у складу са законским прописима. Дакле, без обзира што је у уводу жалбе означен као жалбени основ погрешна примјена кривичног закона, поред основа због одлуке о кривичној санкцији, садржај жалбе указује да се у суштини сви жалбени приговори свде на аргументе којима жалба образлаже свој став да је изречена казна преблага.

Испитујући одлуку о казни у вези са жалбеним приговорима, овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности од значаја за одмјеравање казне (на које се позива у образложењу побијане пресуде). Међутим, код чињенице да је, поред низа олакшавајућих околности на страни оптуженог (млађе пунољетство у вријеме извршења дјела, смањена урачунљивост, кајање због почињеног дјела, протек времена од четири године од извршења дјела за које вријеме није долазио у сукоб са законом и ранија неосуђиваност), првостепени суд утврдио појачан степен друштвене опасности оптуженог као починиоца, онда правилним вредновањем ове околности отежавајућег карактера није било мјеста за примјену одредби о ублажавању казне испод посебног минимума казне прописане за кривично дјело за које је оглашен кривим, како се на то жалбом тужиоца оправдано указује. То посебно када се при томе начин извршења дјела, манифестован кроз употребљено средство, посматра и кроз исказану упорност у повређивању оштећеног.

Из наведених разлога овај суд је, уважавањем жалбе тужиоца, преиначио побијану пресуду о одлуци о казни, те је вредновањем наведених околности од значаја за одмјеравање казне у међусобној повезаности, оцјенио да казна затвора у трајању од осам мјесеци представља потребну и довољну мјеру казне оптуженом за почињено кривично дјело, с обзиром на тежину дјела и степен кривичне одговорности оптуженог. Наведена казна, је по увјерењу овог суда, адекватна мјера казне за остварење сврхе кажњавања у свим њеним сегментима.

На основу изложеног, а у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗКП-а одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Мр Вељко Икановић

За тачност отправака овјерава
уписничар Јадранка Стоканић,
по овлашћењу Предсједника суда

